

Ernestine Schultz
Bausch & Schultz Uitvaarten:

“FIJN OM
MENSEN TE
ONTZORGEN”

Lief en leed, het thema van dit nummer, is ook de beste omschrijving van het werk van Ernestine Wehry-Schultz van Haegen (55). Samen met haar collega Florian Bausch vormt zij Bausch & Schultz Uitvaarten. Zij verzorgen begrafenissen en crematies in Het Gooi (Ernestine) en Kennemerland (Florien). Ernestine is thuis in Het Spiegel.

Hoewel ze tegenwoordig in Crailo woont, heeft het wonen aan de Willemslaan in Het Spiegel het leven van Ernestine bepaald. “Het Spiegel is een deel van mijn DNA geworden. Ik heb er intense contacten en we blijven elkaar opzoeken. De drie kinderen zijn er groot geworden en ze konden zich geen betere jeugd wensen. Het Spiegel is dynamisch, creatief en gemêleerd en alles is dichtbij. Hoe leuk is dat? Als we in de Vesting of Bredius waren gaan wonen, was dat toch allemaal anders geweest.”

Ernestine was jarenlang actief als portretschilder. Twee jaar geleden koos ze voor de uitvaartverzorging. Iets heel anders. Waarom? Ernestine: “Ik ben nooit bang geweest voor de dood. Ik heb er altijd over kunnen praten en heb geen probleem met het taboe dat er vaak nog op ligt. Toen een familielid van mij overleed, zag ik wat een mooi vak dit is. Toen ben ik de opleiding gaan doen en samen met Florian zijn we daarna professioneel aan de slag gegaan.”

“Een overlijden is natuurlijk vaak een drama. Zeker als het onverwacht komt. Ik loop niet weg voor emoties, maar meehiilen heeft geen zin. Er moet op zo'n moment in een korte

Uitvaart en Corona

Het interview met Ernestine werd gehouden voor Covid-19 zich in alle hevigheid aandiende. Inmiddels zijn óók uitvaarten gehouden aan beperkende maatregelen: denk aan maximaal dertig mensen aanwezig, géén condoleance, géén omhelzing.

Ernstine: “Er doen zich schrijnende situaties voor, waarbij familie bijvoorbeeld geen afscheid mag nemen van de overledene. Heel heftig. Zoiets helpt het rouwproces niet. Wel zijn uitvaarten intiemer dan ooit. Corona dringt ons de essentie op: je laten omringen door de meest dichtst-bijzijnden. Je hoeft je niet groot te houden voor al die andere aanwezigen die er anders zouden zijn geweest. In kleine kring voelt het het meest vertrouwd.”

“De kwetsbaarheid van het leven, die wij als uitvaart-begeleiders altijd al ervaren gedurende de dagen voorafgaand aan de uitvaart, wordt nu tijdens de corona-crisis door heel de samenleving gevoeld. De dankbaarheid voor waar het écht om gaat, groeit. Men is zich meer dan voorheen bewust van de vergankelijkheid.”

tijd heel veel geregeld worden.” Verzorging en opbaring van de overledene, locaties van afscheid en condoleance, kaart, advertentie, bloemen, vervoer, kist, sprekers, muziek, catering, fotografie. Een hele lijst van werkzaamheden die in nauw overleg met de familie wordt afgevinkt en gerealiseerd. “Bij een huwelijk kun je voor al die zaken wel een jaar de tijd nemen. Bij uitvaarten moet dit allemaal binnen een week.”

ken van de vele mogelijkheden die komen kijken bij een uitvaart. Het maken van keuzes is vaak heftig, maar het helpt mensen ook bij het accepteren van de nieuwe werkelijkheid. Ze moeten door zonder een geliefde. Het is heel intensief voor de familie, maar er wordt in die week ook best nog vaak gelachen, hoor”.

Het Spiegel zit in mijn DNA

REGELMODUS

Het Spiegel speelt dan vaak een rol bij dit werk van Ernestine. De uitvaart kan eindigen met een begrafenis op een van de begraafplaatsen bij de Nieuwe Hilversumseweg. Of na een afscheidsbijeenkomst in bijvoorbeeld de Majellakapel, de Remonstrantsekerk of de Spiegelkerk. Of in het uitvaartsentrum De Heemburgh aan de Graaf Wichmanlaan. “Wij lopen een week met de familie mee. Stap voor stap begeleiden wij - volledig onafhankelijk van derden - in het ma-

Heb jij daarbij ook wel eens moeilijke momenten? Ernestine: “Ik ervaar het niet als moeilijk. Ik ben natuurlijk geen koude klipper, maar ik sta op dat moment helemaal in de regelmodus en zorg voor een beetje structuur. De dood hoort nou eenmaal bij het leven en het is gewoon fijn om mensen op deze manier te ontzorgen en te helpen.”

“Nooit bang geweest
voor de dood”

Hoe vind je nou je 'klanten'? "Wij zeggen altijd: van een begrafenis, komt een begrafenis. De mond-op-mondreclame is essentieel. Soms zeggen mensen tegen mij: ik heb er een vriendin bij. Een mooi compliment. Dan denk ik: ik heb het goed gedaan."

DE TELEFOON LIGT ALTIJD NAAST ONS BED

"Het vak van uitvaartverzorger hoort bij de secundaire voorwaarden van mijn huwelijk", besluit Ernestine. Hoe zo dat? "Nou, je moet in principe 24 uur per dag, zeven dagen per week beschikbaar zijn. De telefoon ligt altijd naast ons bed. Ik word niet vaak 's nachts gebeld hoor, maar je moet wel altijd bereikbaar zijn. Dus ook als ik op een feestje zit of een etentje heb. Maar ik vind het een prachtig vak. Als ik lichtig ben wil ik het nog doen".

Nieuw concept: Afscheid bij Leven

Sinds kort biedt Bausch & Schultz Uitvaarten een nieuw concept aan: Afscheid bij Leven. Afscheid nemen dus op het moment dat het familielid nog in leven is. Dit speelt in op de vaak gehoorde wens: "Was zij (of hij) er maar bij geweest vandaag. Dan zouden alle woorden en gedeelde herinneringen haar (of hem) goed hebben gedaan". Ernestine Schultz over de nieuwe dienst: "Wanneer iemand niet lang meer te leven heeft, organiseren wij een afscheid – een samenzijn – waar betrokkene zelf bij is. Vaak is er te weinig tijd over om van iedereen persoonlijk afscheid te nemen. En voor sommigen ligt de drempel ook te hoog om uit eigen beweging contact op te nemen."

"Afscheid bij leven zoals je zelf wilt: groot of klein, formeel of informeel, ingetogen of uitbundig, thuis of op locatie. Te denken valt aan een lunch, een grachtentochtje op een mooie boot, een samenkomst met (kamer-)muziek, een picknick op je geliefde plek in de natuur, een inhoudelijke ceremonie met persoonlijke woorden of een drankje op de sportclub of in je favoriete café. Voor veel mensen is dat moment van samenzijn best zwaar, maar juist dat samenzijn maakt het ook een beetje luchtig en laagdrempelig."

www.bausch-schultz.nl

DE ALGEMENE BEGRAFENISPLAATS AAN DE TUIN VAN LEVEN IN MINSK